

Sygn. akt II Kp 58/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Adriana Skorupska

Protokolant: Sylwia Szmigielska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego (...) S.A.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego (...) S.A. z dnia 12 września 2016r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia 24 sierpnia 2016r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia nie uwzględnić

i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2016r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie oszustwa dokonanego w dniu 26 czerwca 2014r. w D. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy zawieraniu umowy pożyczki gotówkowej nr (...) polegającego na wprowadzeniu w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do danych dotyczących zatrudnienia, wysokości osiąganych dochodów, a także zamiaru spłaty pożyczki, co doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000 zł na szkodę (...) S.A. tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. ze względu na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie w dniu 12 września 2016r. wniósł zażalenie pełnomocnik pokrzywdzonego (...) S.A. domagając się uchylenia postanowienia. W uzasadnieniu podnosił, iż zarzuca obrazę przepisów prawa karnego materialnego polegającą na błędnym przyjęciu, iż działanie E. O. nie wypełnia znamion czynu zabronionego określonego w art. 286 § 1 k.k. oraz obrazę przepisu art. 297 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania karnego polegającą na zaniechaniu wyjaśnienia okoliczności sprawy. W zażaleniu podnosił również, iż nie jest prawidłowe stanowisko zaprezentowane w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia, iż zagadnienie spłaty pożyczki nie może być rozpatrywane w kategoriach czynu zabronionego stypizowanego w art. 286 § 1 k.k. oraz że brak jest jakichkolwiek działań Prokuratury mogących wyjaśnić fakt, czy zachowanie E. O. wynika z obiektywnej niemożności wypełnienia zaciągniętych zobowiązań, czy też jest wynikiem działania podjętego z góry powziętym zamiarem doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co prowadzi do wniosku, iż doszło do naruszenia art. 297 § 1 pkt 4 k.p.k.

We wniosku z dnia 13 lutego 2017r. Prokurator Rejonowy w D.zwrócił się o nieuwzględnienie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, gdyż pokrzywdzony nie przytoczył żadnych argumentów pozwalających podważyć słuszność wydanej decyzji.

W ocenie Sądu zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie i należy uznać za zasadne stanowisko prezentowane przez Prokuratora Rejonowego w D. iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu.

Już na wstępie podkreślenia wymaga fakt, iż pełnomocnik pokrzywdzonego (...) S.A. zarzuca, że wydano postanowienie po błędnym przyjęciu, iż działanie E. O. **nie wypełnia znamion czynu zabronionego określonego w art. 286 § 1 k.k.**, co jest zupełnie niezrozumiałe, gdyż podstawą odmowy wszczęcia dochodzenia jest **brak danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu zabronionego, stąd pozostawiono tą okoliczność bez rozważań.**

Niezrozumiałym jest również powoływanie się na uzasadnienie zaskarżonego postanowienia, które de facto nie zostało sporządzone, jak również powoływanie się w uzasadnieniu zażalenia, iż zaprezentowano stanowisko, że zagadnienie spłaty pożyczki nie może być rozpatrywane w kategoriach czynu zabronionego, gdyż stwierdzenia takiego w treści samego postanowienia (przy braku jakiegokolwiek uzasadnienia, gdyż nie zostało sporządzone) po prostu nie ma.

Mając powyższe na uwadze Sąd ograniczył rozważania do jedynego prawidłowego, w realiach niniejszej sprawy, zarzutu niewyjaśnienia okoliczności sprawy.

W toku czynności sprawdzających ustalono, że w dniu 26 czerwca 2016r. E. O. zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 3.000 zł. Umowa została zawarta po złożeniu oświadczenia o dochodach pożyczkobiorcy w C. S. w D. z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2.200 zł. Ponieważ pożyczkobiorca nie wpłacił ani jednej raty z tytułu udzielonej pożyczki, unikał kontaktu z przedstawicielem pokrzywdzonego, nie reagował na pisemne wezwania do zapłaty, ani telefoniczne próby kontaktu przekazano sprawę do Centrum Windykacji (...) S.A. W charakterze świadka został przesłuchany przedstawiciel pokrzywdzonego (...) S.A. A. J., zwrócono się do C. S. o udzielenie informacji o zatrudnieniu i zarobkach E. O., podjęto również próbę rozpytania E. O., jednakże okazało się, iż przebywa ona poza granicami kraju i nie jest znane aktualne miejsce pobytu.

Zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z treścią art. 297 k.p.k. celem postępowania przygotowawczego jest:

- 1) ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo;
- 2) wykrycie i w razie potrzeby ujęcie sprawy;
- 3) zebranie danych stosownie do art. 213 i 214;
- 4) wyjaśnienie okoliczności sprawy, w tym ustalenie osób pokrzywdzonych i rozmiarów szkody;
- 5) zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu.

Ustawodawca zatem dokonał zmiany treści tego przepisu poprzez wykreślenie słowa „wszechstronne”, a co za tym idzie organy prowadzące postępowanie przygotowawcze nie muszą badać wszelkich okoliczności związanych z określonym czynem, chodzi tu w szczególności o takie czynności, które mają charakter drugorzędny i w żaden sposób nie wpływają na ocenę określonego zdarzenia i merytoryczny sposób zakończenia postępowania.

W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych przez organy prowadzące czynności sprawdzające nie dopuszczono się żadnych błędów konsekwencją, których mogłoby być uchylene zaskarżonego postanowienia a zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający dla wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność